

CARNET DE INTRECERE

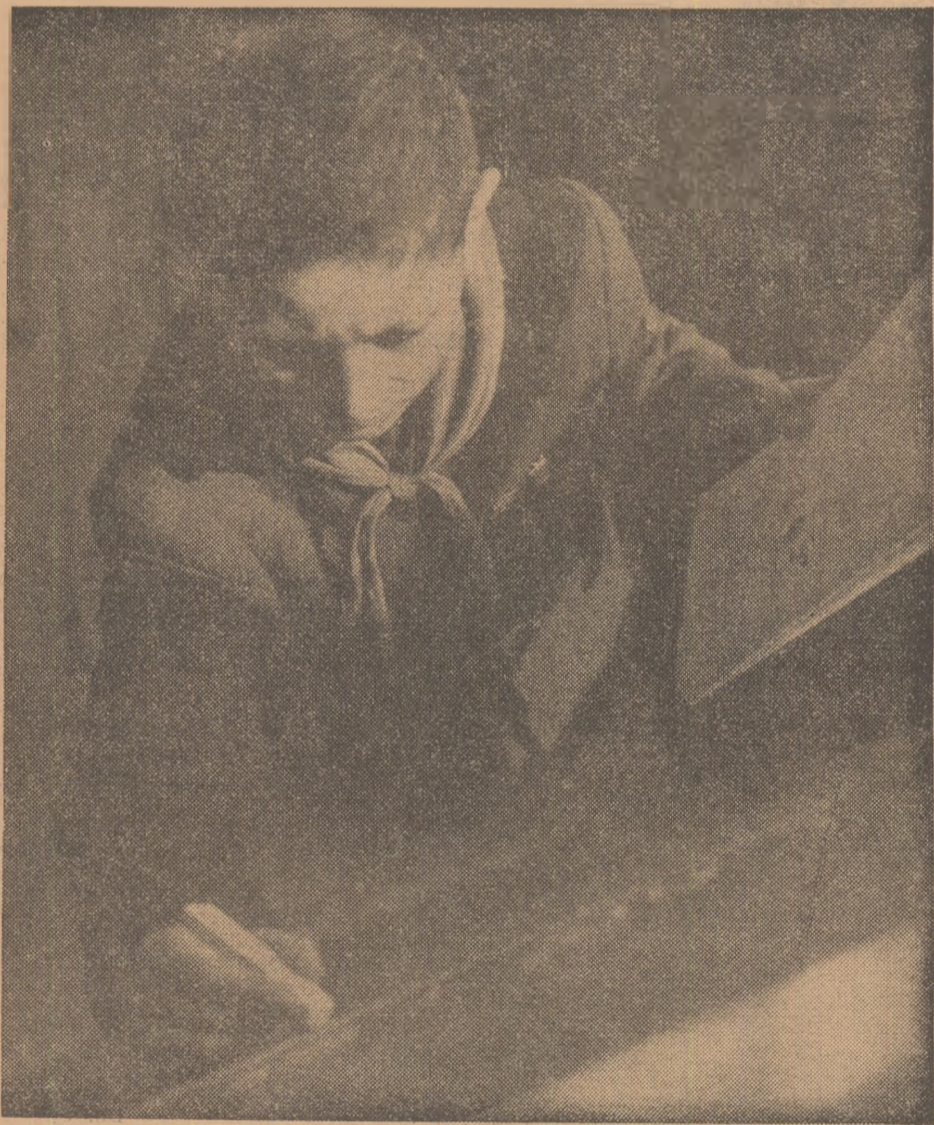
De mai mulți ani, în curtea Uzinei „1 Mai” din Ploiești, o turlă de sondă domină înalțimile. E nu numai un simbol ci, mai ales, o vie realitate. Este moderna instalație de foraj 4 L.D., a cărei faimă a trecut de mult peste hotarele țării.

Să facem cunoștință cu câțiva dintre constructorii acestor instalații. La oțelărie, duduțul cuptoarelor nu conține o clipă. La intervale aproape regulate de timp, din pînțele lor se revarsă șuvoaie de oțel incandescent. Dirijat de mîini harnice și pricepute, ca ale flăcăilor din echipa prim-topitorului Petre Alexandru, bunăoară, oțelul se transformă în zeci de produse necesare viitoarelor utilaje petroliere. Oțelarii lui Petre Alexandru lucrează cu precizie. Pentru ei contează orice clipă, căci echipa și-a luat în cinstea lui 1 Mai un angajament de onoare: să depășească planul lunar cu 25%, să dea produse numai de bună calitate și să facă economii în valoare de 3000 de lei. Iată-ne acum într-o hală imensă unde duduțul cuptoarelor este înlocuit de bătăile ritmice ale ciocanelor pneumatice. Afi ghicit. Sîntem la forjă. Pe lîngă uriașele ciocane și prese de cîteva tone, oamenii par niște pitici. Și totuși oamenii aceștia, de pildă cei din echipa lui Marin Mihai, sau a lui Gheorghe Gheorghe sînt cei care strunesc bătăile ciocanelor, cei care modelează cu deosebită îndemnare și măiestrie blocu-

rile de oțel pentru a realiza peste sarcinile anuale economii în valoare de 170 000 de lei. Într-o altă secție, la sape-foraj, inginerul utemist Teodor Toivi chibzuiește la o mașină neobișnuită. Este un agregat automat pentru frezat și găurit fălcile sabelor de foraj, cea mai de seamă inovație a sa, realizată recent, care va aduce uzinei economii anuale de 500 000 de lei. La atelierul de montaj 1, alți meșteri pricepuți, ca Traian Ristea sau Stelian Grosu assemblează, din zeci și sute de piese mărunte, viitoarelor trolji și cutii de viteză pentru instalații de foraj. În aceste zile, în oricare atelier sau secție a uzinei ai să întâlnești aceiași muncă avîntată, aceiași pasiune creatoare în producție. Iar drept rod al acestor frămîntări creatoare, pe platoul din curtea uzinei, patru instalații de foraj sînt gata să intre în probele de rodaj. Două dintre ele vor poposi pe meleagurile patriei, celelalte vor pleca peste hotare, ca mesageri ai talentului și hărniciei poporului nostru, ca reprezentanți de seamă ai industriei noastre socialiste în plină dezvoltare.

Am surprins în aceste rînduri doar cîteva secvențe din pasionanta întrecere socialistă, desfășurată de întreg colectivul uzinei în cinstea zilei de 1 Mai, întrecere izvorîta din dorința de a da patriei utilaj petrolier mai mult, de bună calitate și cu randament sporit.

I. ANDREI

Primele note bune pe trimestral al III-lea an s-au lăsat mai așteptate.

Iată-l efectuînd cu siguranță un exercițiu de algebră pe Grădinaru Alexandru, pionier fruntaș la învățătură. El este președintele unității de la Școala de 8 ani nr. 8 din Buzău.

Foto GR. PREPELIȚĂ

Proletarii din toate țările, uniți-vă!

La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, în gata!

Scinteia

pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 16 (904) * miercuri 17 aprilie 1963 * 8 pag. 30 bani

Să încheiem cu succes anul școlar

După o vacanță frumoasă v-ați reîntors la școală. În bănci, copii atenți. Pe caietele de notițe, aleargă creioane lăsînd în urma lor pagini cu formule, calcule. Sîntem la începutul trimestrului III, ultimul din acest an școlar. „Să terminăm anul școlar cu rezultate cît mai bune” — aceasta este preocuparea principală a tuturor.

În clasa a VII-a de la Școala de 8 ani, comuna Măxineni, raionul Brăila încă de pe acum pionierii se pregătesc sergincios pentru sfîrșitul anului școlar. Pionieri ca Ion Dumitru, Benescu Nastasia, Istode Petrica și alții au obținut pînă acum numai note foarte bune. De cum a început trimestrul studiază cu atenție, ca și pînă acum, la toate obiectele. Numai așa vor reuși să se prezinte bine la cele două examene

care-i așteaptă, examenul de absolvire și cel de admitere.

Despre pionierii de la Școala de 8 ani din Urziceni se cunosc multe lucruri frumoase. Învățătura este însă preocuparea lor principală. Numărul notelor de 9 și 10 dovedește acest lucru cu prisosință. Pionierii Constantin Adam, Alexandrescu Liliانا, Barbu Aurelia și Coman Virgil sînt doar cîteva dintre cei care au note foarte bune. Și ca ei sînt mulți în unitate. Sfîrșitul anului școlar îi va găsi pe toți bine pregătiți.

Pentru încheierea cu succes a anului școlar se pregătesc și școlarii mici. La clasa a II-a de la Școala de 8 ani din comuna Capu Cîmpului, raionul Gura Humorului sînt mulți școlarii care au pînă acum în catalog numai note de 10. Printre ei se află Ruta Rodica, Păscuțoi Vasile, Coștiug Gheorghe și Ududec Cezara.

Exemplele de pionieri și școlarii care străduiesc să încheie anul școlar numai cu rezultate foarte bune la învățătură sînt multe. Numai învățînd sergincios, cu perseverență poți deveni mîine un cetățean folositor patriei noastre socialiste.

Printre micii naturaliști

— Ai văzut ce frumos lucrau copiii din Vădeni, Zdup? Pur și simplu m-au entuziasmat. În două zile au terminat de făcut „toaleta” întregii livezi. Au tăiat crengile ce împiedicau dezvoltarea armonioasă a coroanelor, au făcut ronduri în jurul fiecărui pom, au văruit tulpinele. Și unde mai pui că numai astăzi livada lor s-a înmulțit cu încă 50 de pomi. Și aceasta nu-i totul. Am discutat cu Păun Constantina, președinta unității, și cu alți membri din cerc. Mi-au vorbit despre preocupările lor viitoare la grădina de legume, ce se întinde pe mai bine de 1 ha. Doresc cu toții să obțină și în acest an recolte bune de cartofi, ardei, morcovi.

— Am ajuns la Independența, nu coborîți? Întrerup se șoferul.

Mașina oprise chiar lîngă școală.

— Iată și primul semn al muncii micilor naturaliști.

Raidul nostru

Îmi arată Zdup un frumos parc, amenajat de curînd.

— De cîteva zile, pionierii au pus și semințele florilor ce vor înfrumuseța parcul, ne explică tovarășa instructoare superioară. Dacă vreți să stați de vorbă cu micii naturaliști, vă conduc. Sînt la grădina de legume.

Aici — la grădină — forțolă mare. După altele zile de așteptare a... căldurii, micii naturaliști puneau primele răsaduri. Printre ei i-am recunoscut pe harnicii pionieri: Costin Dumitru, Crăciun Tudorița, Tudorache Aneta și Bulug Ion.

— Avem multe de făcut în acest an, ne-a spus pionierul Costin Dumitru. După ce vom termina lucrările la grădina de legume, vrem să dăm o mîină de ajutor colegilor de la Școala de 8 ani nr. 2 la schimbarea pomilor din livadă. Iar în luna mai vom semăna cu plante medicinale 2 ha, la gospodăria colectivă.

Ultima escală pe șoseaua Brăila-Tecuci am făcut-o la Hanu Conache. După ce toată iarna și-au deslășurat activitatea în serele gospodăriei colective din comuna Tudor Vladimirescu, micii naturaliști din Hanu Conache au ieșit să-și deslășoare activitatea pe lot.

— Principala noastră preocupare o constituie și în acest an porumbul. Anul trecut am cultivat 5 soiuri, anul acesta vom mări numărul lor cu încă trei. Vrem să vedem — ne-a spus în încheiere pionierul Radu Mihai, ce soiuri sînt mai potrivite la condițiile noastre.

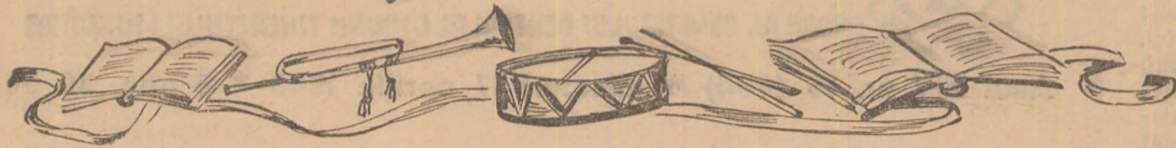
...A venit primăvara! Și o dată cu ea, după cum ați văzut, și micii naturaliști au pornit serios la treabă. Recoltele viitoare trebuie bine pregătite.

Desene: PUIU MANU

GHEORGHITA-reporterul

DIN VIATA PIONIEREASCA

În detașamente, în grupe sînt numeroase inițiative frumoase, care prind viață. Deseori se ivesc diverse probleme în legătură cu învățatura, cu disciplina; unele detașamente organizează activități mai interesante decît alte detașamente, obținînd rezultate deosebite. Colectivul de conducere al unității are un rol deosebit în răspîndirea acestor experiențe bune în întreaga unitate.

Iată cum procedează pionierii din colectivul de conducere al unității de la Școala medie din comuna Însurăței, raionul Brăila.

Se încheiase un trimestru. În unele detașamente nici un pionier nu era corigent. Dar iată că acolo unde nici nu te așteptai, te întâlneai cu corigenții: la clasa a IV-a, la a VII-a de pildă. Detașamentul claselor a VI-a obținuse în schimb rezultate frumoase. „Haideți să vedem cum au procedat ei, au hotărît pionierii din colectivul de conducere al unității. Să-i invităm pe toți președinții de grupă din detașamente”. Cei dintr-a VI-a s-au arătat foarte bucuroși să povestească despre munca lor.

Și au avut despre ce vorbi! Au arătat cum s-au îngrijit ca în toate grupele să se discute despre respectarea programului zilei de către fiecare pionier, cum au organizat ajutorul la învățatură. Din cele spuse a reieșit că atenția cea mai mare au dat-o studiului individual. Pionierii detașamentului claselor a VII-a au organizat o vizită la G.A.C. „Scinteia”. Se înțelege că nu numai ei s-au gîndit la acest lucru. Dar numai ei au organizat atît de frumos acțiunea. Și colectivul de conducere al unității a hotărît ca prin gazeta

de perete să afle și ceilalți despre delegația de pionieri care a fost din timp la gospodărie, despre faptul că ei au discutat cu președintele, căruia i-au transmis rugămintea pionierilor de a sta de vorbă cu colectivității fruntași, cu brigadierii, de asemenea, ca inginerul agronom să le explice unele probleme în legătură cu sectorul vitipomicol. Despre această vizită la gospodărie își aduc aminte cu plăcere și pionierii și colectivității... De îndată ce au aflat de felul cum au organizat cei dintr-a VII-a vizita, pionierii din clasa a VI-a au hotărît să facă și ei o astfel de vizită la G.A.C. „Grivița Roșie”. Vizite asemănătoare, bine organizate și-au programat și alte detașamente.

În unitate sînt mulți pionieri care au primit distincțiile pionierești. Puteau primi însă și mai mulți, dar unele dintre condiții, mai ales cele practice, de cusut, de dat primul ajutor medical n-au fost trecute de către toți. Și atunci, inițiativa claselor a VII-a a fost răspîndită de colectivul de conducere al unității în toate grupele: cei care au îndeplinit aceste condiții, să-i învețe practic, în adunările de grupă și pe ceilalți.

De mare succes se bucură brigada artistică de agitație a pionierilor din Însurăței. Și aceasta pentru că la alcătuirea programului ei, pionierii țin seama că, pe lângă cupletele vesele, satirice la adresa lipsurilor din detașamente, să fie evidențiate, popularizate și cele mai frumoase acțiuni pionierești. În felul acesta, folosind diverse mijloace, ținînd seama de activitatea fiecărui detașament, răspîndind experiența pozitivă, colectivul de conducere al unității contribuie la desfășurarea unei frumoase activități pionierești în întreaga unitate.

E. TOFAN

De la un

DETAȘAMENT

la altul

Discuția

Prieteni celor mici

Într-o zi, am întîlnit un grup de băieți și fete veseli nevoie mare! Nici unul nu avea mai mult de 6-7 ani, și îi era mai mare dragul să vezi ce frumos se jucau. Printre ei se allau și doi băieți mai mari, pionierii Vasile Anghel și Simion Alexandru. Buni prieteni ai celor mici, ei îi învățaseră un joc nou. Am privit cu multă bucurie răbdarea și înțelegera cu care cei doi pionieri se ocupau de acești copii. Pot spune că Vasile Anghel și Simion Alexandru procedează bine. După părerea mea, de la ei pot lua exemplu și alți pionieri.

MILAC FLORIAN
cl. a VII-a
Școala de 8 ani,
com. Calomfirești,
raionul Alexandria

Există oare „ghinion”?

La discuția despre comportare aș vrea să vorbesc despre mine. De multe ori, atunci cînd obține o notă slabă, cite un elev spune că a avut „ghinion” sau a fost o „întimplare”. Nu este adevărat. În spatele „ghinionului” se ascunde, de fapt, lipsa de perseverență la învățatură. Odată, am primit o notă nu tocmai bună la istorie. Bineînțeles, lucrul acesta m-a amărit destul. Pe urmă însă, m-am gîndit mai bine și mi-am dat seama că nici nu meritam mai mult; citisem lecția numai o dată, fără s-o mai povestesc. Bine era dacă o citeam de două-trei ori, pe fragmente, încercînd să scot ideile principale și să memorizez datele. M-am învățat mințile și de atunci nu mai trec la iușeală peste lecții. Nota următoare la istorie a fost 9.

GIURANIUC LIGIA
cl. a V-a
Școala de 8 ani
com. Cîndești
reg. Suceava

I-a trecut supărarea

Stancu N. Ion dintr-a VII-a A nu mai e supărat deși, la început, era oțărît amarnic pe colegii săi.

Pentru o nimica toată fusese dat la televizor. Și să nu credeți că e puțin lucru să stai în sala plină a căminului cultural și deodată să-ți auzi numele și să fii criticat de Așchiuță. „Și, în definitiv, ce făcusem? Își zicea el. Ia, mai nimic! Ij mai trăgeam așa cite... una din cînd în cînd vreunui coleg sau o cam împiedicam pe Stoenică Ioana (colega lui) să-și ia notițe în liniște. Alțeva nu făceam nimic...” Chiar „nimic”! Nici muncă patriotică, nici activitate culturală. Nici cu învățatul nu prea se ostenea. Cînd a fost criticat de Așchiuță, colegii au făcut haz și apoi l-au mai criticat și ei. Atunci s-a burzului și el și le-a spus: „Ia mai lăsați-mă-n pace!” Nu voia să-și recunoască vina și se izolase de colegi. Dar colegii nu l-au lăsat. Încetul cu încetul, l-au atras în activitățile pionierești, l-au antrenat la învățatură și au început să-l împiedice să-și mai arate „vitejia” față de cei slabi.

Într-o zi, s-a citit în clasă articolul „Cine este laș?” publicat în „Scinteia pionierului” nr. 11 din 13 martie 1963.

Și atunci, s-a petrecut un lucru interesant. Stancu N. Ion s-a ridicat și a spus: „Băiatul acela greșește! Așa am fost și eu”. Doar atît și apoi s-a așezat. Clasa a VII-a A n-a rămas surprinsă. În fond, Stancu N. Ion nu este un băiat rău. E însă puțin cam zburdalnic și cam delăsător la învățatură. Ei au văzut că Stancu și-a recunoscut sincer vina și s-au bucurat. De altfel, și în catalog se vede acest lucru. În urma dorinței lui Stancu de a se îndrepta, în catalog au început să apară în loc de 5 nota 7 (la agricultură, la limba rusă, la chimie), iar la purtare, în loc de 8, nota 10 cum stă bine fiecărui elev.

Școala de 8 ani
comuna Șoldanu,
regiunea București

M. CALIN

În cadrul discuției despre „Cum ne comportăm?” ne-au mai scris:

Daragiu Cezar, com. Peșceana, reg. Argeș; Cupa Mariana, com. Sincal, reg. Mureș-Autonomă Maghiară; Chirilă Mișuța, com. Muncelu, reg. Galați; Dumitru Ion, com. Tomulești, reg. București; Guran Valeria, Giurgiu; Bolbocea Elena, Rm. Vilcea; Lupu Sultana, com. Obrejița, reg. Ploiești; Jorja Emil, com. Grecești, reg. Oltenia; Istrate Liviu, Băicoi, reg. Ploiești; Dărăban Ioan, com. Vintere, reg. Crișana; Bărbulescu Lucia, com. Bogați, reg. Argeș; Călin Adrian, București; Teușan Maria, com. Horia, reg. Dobrogea; Ionescu Marian, București; Biro Magdalena, București; Palu Ion, com. Purcoaia, reg. Dobrogea; Liana Aurica, com. Grebeniș, reg. Mureș-Autonomă Maghiară; Neag Florica, com. Lazuri, reg. Maramureș; Petruț Horia, com. Voicovozi, reg. Crișana; Farcaș Ion Fănică, com. Certejul de jos, reg. Hunedoara.

Publicarea numelor celor care ne scriu în cadrul discuției despre „Cum ne comportăm?” continuă în numerele viitoare.

Se lucrează la planorul A¹. Cu acest model, cercul de aeromodele de la Casa pionierilor din Buzău se va prezenta la primul concurs. Micii constructori sînt hotărîți să se claseze pe primul loc!

Ce să fii? La vîrsta voastră, dragi prieteni, această întrebare nu-i ceva rar. De exemplu, astăzi ați citit „Căpitan la 15 ani” de Jules Verne. „Sînt hotărît, vă spuneți: marinar mă fac”. Miine însă veți poposi la Casa pionierilor. Cercul micilor radioamatori vă atrage și el. Profesiunea de radiofonist vi se va părea acum mai interesantă și deci și gîndurile vi se vor schimba.

Îată de ce, pentru a vă veni în ajutor în orientarea voastră profesională, am organizat, nu de mult, la Galați o masă rotundă a redacției la care am invitat tovarăși muncitori, ingineri, maiștri, și pionieri din clasa a VII-a din unele școli ale orașului.

Care e cea mai frumoasă meserie?

Această întrebare a prilejuit mai multe răspunsuri. Fiecare dintre tovarășii participanți la discuția noastră a căutat să ne arate cît de frumoasă este meseria îmbrățișată de el.

— Ce poate fi oare mai frumos decît să fi excavatorist, spunea cu mîndrie în glas excavatoristul Nicolae Aftet de la Combinatul siderurgic, care se construiește la Galați. E o meserie minunată, utilă, care îți dă nenumărate satisfacții. Privești cu plăcere roadele muncii tale, care se văd în metri cubi de pămînt excavat; cauți mereu să muncești mai bine și mai repede. În urma ta vin doar constructorii! Iar de felul cum muncești tu, depinde și munca lor. Peste cîtva timp, cînd treci pe la locul excavat și vezi cum s-a înălțat o clădire nouă, un bloc de locuit, îți spui cu mîndrie: „Aici am lucrat și eu!” Satisfacția cea mai mare am avut-o însă în ziua cînd mi s-a acordat înalta cinste de a excava primii metri cubi de pămînt de pe locul unde a început construcția giganticului combinat.

— Nici meseria pe care am îndrăgit-o eu, arăta tovarășul Dumitru Vieru, strungar la Uzina mecanică, nu-i mai puțin atrăgătoare. Am visat să devin strungar încă de cînd eram de vîrsta voastră. Nu știu dacă v-ați pus vreodată întrebarea cît e de necesar un șurub, o piuliță sau o altă piesă asemănătoare. Desigur însă că mulți dintre voi ar spune: „Ei, ce, fără ele nu se poate?” Ei bine, nu se poate! Peste tot întîlnești astfel de piese. Vă dați seama ce s-ar întîmpla

dacă de la cîrcourile de 4500 de tone pe care le construiesc muncitorii de la șantierul naval, sau de la războaiele întreprinderii textile ar lipsi șuruburile, piulițele și multe alte piese pe care le facem noi, strungarii? Nici noi nu am putea însă lucra dacă nu ne-ar ajuta turnătorii, prin turnarea pieselor, iar apoi forjorii prin forjarea lor. Abia după primirea pieselor de la forjă noi ne putem începe activitatea.

La fel de frumoase, așa după cum au arătat în discuții și alți invitați la masa noastră rotundă (șesătoarea Maria Bătrinoiu de la Întreprinderea textilă, laminoristul Ion Marinescu de la Uzina de tablă subțire „Nicolae Cristea” și trasatorul naval Ion Stanciu de la Șantierul Naval) sînt și celelalte meserii. Toate sînt importante, utile desăvîririi construcției socialiste în scumpa noastră patrie. Toate sînt strîns legate între ele. Iar legătura aceasta care există între meserii te face să te simți legat de oameni, să muncești bine, pentru ca piesa cu care tu contribui la construirea unei mașini să fie la fel de bună ca și a celorlalți tovarăși.

Cheia cunoașterii oricărei meserii: învățătura

— Indiferent de meseria pe care o veți îmbrățișa, strungar, șesător, constructor naval, inginer, doctor, arăta inginerul Silviu Morariu de la Șantierul Naval, trebuie să îndrăgiți munca, să fiți harmici, să nu vă împăcați cu trîndăveala. Numai muncind cu pasiune, învățînd cu perseverență veți putea deveni muncitori bine pregătiți, folositori patriei socialiste. Aceasta depinde foarte mult de felul cum vă obișnuiți să munciți și să învățați încă de pe băncile Școlii de 8 ani. Cunoștințele pe care le obțineți aici constituie baza cunoștințelor viitoare. Numai stăpînindu-le

Iar acum au cuvîntul pionierii...

bine pe acestea veți putea înțelege cunoștințele ce le veți primi la școala profesională sau medie unde veți merge.

Bineînțeles, acesta e doar începutul. Cunoștințele din școală trebuie apoi continuu îmbogățite. Completări interesante a adus în discuție tovarășul Ion Stanciu, trasator naval:

vățați bine, să iubiți învățătura considerînd-o drept pregătirea voastră pentru viață, pentru a fi cît mai folositori patriei socialiste.

Toate condițiile vă stau la îndemînă

— Minunate sînt condițiile de care dispuneți, dragi copii, a ținut să spună maestrul Petre Blaqa de la Uzina de tablă subțire „Nicolae Cristea”, cel mai vîrstnic participant la discuția noastră. În tinerețea mea eu nu am avut astfel de condiții. Ce mi-a rămas în minte din anii uceniciei sînt doar bățăile, mizeria, orele chinuitoare în care înghițeam fumul de care hala era plină. În anii puterii popu-

Unul dintre participanții la masa noastră rotundă, șesătoarea Maria Batrinou.

Reprezentanți ai școlilor profesionale din oraș prezenți la discuție: elevii Eugen Teodorescu și Dumitru Vasilescu.

— După terminarea școlii profesionale, cînd am fost repartizat ca trasator, m-am bucurat foarte mult. Mă atrăgea meseria. După cîtva timp însă m-am lovit de unele greutăți. Nu aprofundasem suficient cunoștințele de desen tehnic și geometrie predate în școală. M-am apucat să repet totul cu perseverență, apoi m-am înscris la școala medie serală. În același timp, am început să-mi dedic multe din orele libere desenului tehnic și geometriei. Astfel am putut să-mi însușesc o și mai bună calificare. Trebuie să știți că oricît aș fi îndrăgit această meserie, fără cunoștințele pe care le-am obținut prin învățatură nu aș fi putut să-i fac față.

La fel se întîmplă și cu celelalte meserii. Fără cunoștințe temeinice solide nu veți putea deveni ingineri, laminoriști sau medici buni. Trebuie să în-

lare toate acestea au dispărut. Numeroase sînt școlile care vă stau la dispoziție. Iar condițiile create prin grija partidului sînt și ele minunate: profesori și maiștri, care vă îndrumă, rechizite, cărți gratuite, burse. Sîngura voastră grijă, dar în același timp datorie, este să învățați.

Discuțiile s-au prelungit pînă tîrziu. A reieșit clar că la îndemîna voastră, dragi copii, partidul, clasa noastră muncitoare au pus condiții pe care nici nu îndrăzneau să le viseze uceniciei de acum 20—30 de ani. Acest lucru nu trebuie să-l uitați niciodată. Ce se cere de la voi, cum bine spunea acel maestru în vîrstă, este să învățați cu hotărîre spre a vă ocupa cu cinste locul în rîndurile oamenilor muncii oare, îndrumați cu înțelepciune de Partidul Muncitoresc Român, luptă cu succes pentru desăvîșirea construcției socialiste în patria noastră.

RADU BOGDAN

Infloresc orașele patriei

Noi podoba ale
Capitalei noastre:
blocurile de locu-
ințe de pe șoseaua
Mihai Bravu.

Reportaj din cabina cinematografică

La cinematograful a fost lie-
care dintre noi — așadar, și
tu. De pe scaunul pe care te
alli, aștepti să se stingă lum-
inile în sală și, deodată, în
față, pe dreptunghiul de lum-
ină ce sfișie în tunicul vezi
oamenii mișcându-se ca în rea-
litate, le auzi vocile. Cum se
spune, vizionezi filmul. Dar
cine este acela care ne asigură
o bună vizionare a filmului,
care mînuiește aparatul de
proiecție? Operatorul.

O să părăsim acum sala și o
să urcăm scările înguste, care
duc acolo unde lucrează opera-
torul, în cabină.

— Dar aflasem că în cabi-
na cinematografică nu se află
decît un operator sau doi, un
aparat de proiecție sau două.
Cînd colo...

— E drept. De data aceasta se
împlință altfel. O să-ți explic...

Prietenul meu, pionierul că-
ruia i-am promis vizita de fa-
ță, se uită cu atenție în jur, e
numai ochi și urechi — n-a
mai fost pînă acum într-o ca-
bină de proiecție! Se apropie
de un tînăr, care tocmai insta-
lează la aparat cele două role
pe care se înfășoară filmul. A-
cesta răsucește de un buton și
aparatul e pus în funcțiune. O
fișie puternică de lumină stră-
bate celuloidul filmului, apoi
imaginea este „transportată”
printr-un obiectiv prevăzut cu
mai multe lentile dincolo de
ferăstruica din cabină, pe e-
cran.

— Dar cum de se vede omul
în mișcare, pe ecran?

Operatorii se adună roată în
jurul nostru, să explice. Unul
dintre ei scoate un film și-l ri-
dică în lumina unui bec.

— Uite!... Aci se vede un
om cum fuge: o imagine îl a-
rată cu piciorul pe pămînt, ur-
mătoarea cu piciorul desprins
de pe pămînt, alta, mai ridi-
cat... Proiectate una după alta,
succesiv, imaginile compun
mișcarea, ca în realitate. Bine-
înțeleș, imaginile sînt proie-
ctate foarte repede. Douăzeci și
patru de imagini pe secundă.
Aproape 200 000 de imagini are
în medie un film!

— Ce interesant!

Da. E foarte frumoasă me-
seria de operator cinematogra-
fic. Ca s-o îndrăgești, trebuie
însă să-ți placă optica, acusti-
ca — într-un cuvînt, fizica. De
aceia au îmbrășișat-o și tinerii
Costiniu Iulian, Tănase Marin,
Petre Dumitru care, deocamda-
tă, sînt elevi la Școala tehnică
de cinematografie din Capitală.

Avînd la dispoziție tot ce le
trebuie, aparate de proiecție,
numeroase cărți de specialitate
în biblioteca școlii, bogat în-
zestrată, ei și colegii lor se pre-
gătesc să devină buni opera-
tori sau tehnicieni de întreț-
nere a aparatelor de proiecție.
Să contribuie cu dragoste la o-
pera de răspîndire a filmului
în satele cele mai îndepărtate.

AL. DINU IFRIM

In cabina de proiecție

Ion Gîrcea, președintele
gospodăriei agricole colec-
tive din Hărman, regiunea
Brașov, se oprește în fața
panoului uriaș așezat în in-
cinta gospodăriei și, după
ce-l cercetează încă o dată,
de la un capăt la altul, zim-
bește satisfăcut. Și are de
ce. Panoul arată, negru pe
alb, cum s-a dezvoltat co-
muna Hărman în anii pu-
terii populare, cum a cres-
cut bunăstarea colectivis-
tilor. În trecut, Hărmanul era
o comună unde oamenii se
zbatteau în sărăcie și incul-
tură. Acum, în anii puterii
populare, Hărmanul arată ca
un adevărat orașel. Cinema-
tograf, dispensar, școli, cre-
șe, străzi asfaltate ori pie-
truite, lumină electrică și
multe, foarte multe case noi.
Numai în ultimii trei ani la
Hărman s-au construit peste
180 de case noi. În sat exis-
tă, de asemenea, sute de
garbituri de mobilă, zeci de
mașini de spălat rufe, ara-
gaze, 215 aparate de radio,
37 de televizoare, 47 de mo-

Să ne trăiești,
tovarășe
președinte!

toxicitate. Toate aceste rea-
lizări sînt strîns legate de
existența în comună a unei
puternice gospodării agricu-
le colective, despre a cărei
faimă s-a dus vestea nu nu-
mai în țară, ci și peste ho-
tăre. Iar președintele acestei
gospodării colective care a
adus atita belșug în casele
oamenilor este chiar el, bărb-
atul acesta robust, cu ghioc-
eci la tîmple și vorbă blajî-
nă, tovarășul Ion Gîrcea.
Înseamnă, deci, că și mun-
ca lui contribuie la bunul
mers al treburilor gospodă-
riei colective. Dar președin-

tele are acum și alte motive
să fie vesel. Sărbătorește
două aniversări importante:
51 de ani de viață și 12 ani
de cînd îndeplinește funcția
de președinte al colectivei.

— Și totuși — zîmbește
președintele — nu aniversă-
rile acestea mă bucură cel
mai mult, ci un alt eveni-
ment.

— Care anume?

— Știi, ieri am fost tare
ocupat cu treburile pe cîmp.
N-am avut timp să trec pe
la sediu. Azi dimineață, cînd
întro în birou, zăresc pe ma-
să o coală de hîrtie. Cre-
deam că-i vreo notă telefo-
nică sau vreun act pentru
semnat. Cînd colo, ce să
vezi? Pe ea scria: „Să ne
trăiești, la mulți ani, tovară-
șe președinte”, și urmau
semnăturile multor colecti-
viști. E un gest firesc în a-
semenea împrejurări, con-
tinuă președintele emoțio-
nat, dar pe mine m-a răs-
colit profund.

MIRCEA ANDREI

ÎN LIVADĂ

ȘCOLI NOI ÎN RAIONUL LĂPUȘ

În satele Copalnic, Lăschia
și Surdești, raionul Lăpuș au
fost date în folosință noi loca-
luri de școli. Anul acesta, în
alte șase comune și sate din
raion vor fi date în folosință
noi localuri pentru școlile de 8
ani, însumînd 25 săli de clasă.
Noile construcții școlare sînt
ridicate prin contribuția volun-
tară a colectivităților.

FILME DIDACTICE

Arhiva națională de filme
didactice, care servesc elevilor

Știri și Informații

pentru ușurarea înțelegerii u-
nor lecții s-a îmbogățit recent
cu zeci de titluri noi, ajunșind
în prezent la aproape 600.
Printre noile filme se numără:
„Coloranții organici de sinte-
ză”, „Semiconductorii”, „Oțel-
ul”, „Fonta” și altele. Tot
pentru exemplificarea unor
lecții, școlile din țara noastră
dispun de peste 200 de titluri de

diafilme și zeci de colecții de
diapozitive cu diverse subiec-
te.

EXPOZIȚIE A MICILOR TEHNICIENI

În orașul Constanța a fost
deschisă nu de mult o expozi-
ție a micilor tehnicieni. Ea cu-
prinde aproape 800 de lucrări
executate de membrii cercuri-
lor de lăcătușărie-mecanică,
radiofonie, croitorie, navo-mo-
delism, foto și mîini îndemîna-
tice de la Casa pionierilor,
precum și lucrări ale unor e-
levi de la cercurile tehnice ale
școlilor din oraș.

AICI E LENIN

Mihai Beniuc

Pe inimă eu mîna de mi-o pun,
In fața tuturoră pot să spun :

Aici e Lenin !

Și-o spun așa-n orașe și la sate
Mulțimi, și vorbele-s adevărate :

Aici e Lenin !

Imi cîntă pionieri și pioniere,
Eu zic tăcut și mîndru în tăcere :

Aici e Lenin !

'Ascult oștenii-n zori trecînd la pas
Și tainic pîn' la mine vine-un glas :

Aici e Lenin !

Merg tinerii cîntînd spre șantier
Și cîntul lor vuieste pînă-n cer :

Aici e Lenin !

Privesc uzina ce se-nalță falnic
Și zgomotele-mi povestesc năvalnic :

Aici e Lenin !

Din Casa Comitetului Central,
Măreț și grav răsună ca un val :

Aici e Lenin !

In țară din hotar pînă-n hotar
Pornește corul muncii-adînc și clar :

Aici e Lenin !

E Lenin din planetă în planetă,
Spunea tăindu-și spații o rachetă —

Aici e Lenin !

'Aici e Lenin și viața nouă,
Mi-a spus și-un trandafir scaldat în rouă :

Aici e Lenin !

Muzeul „Marx-Engels-Lenin“ din București atrage nenumărați vizitatori. Mulți dintre aceștia sînt pionieri.

EXPOZIȚIA „NOI CĂRȚI APĂRUTE ÎN ROMÂNIA“

Cartile de literatură romină și-au cîștigat în anii puterii populare un bun prestigiu nu numai în rîndurile cititorilor noștri, dar și peste hotare.

Recent, în capitala Tadjikistanului s-a deschis, sub auspiciile Bibliotecii de stat, expoziția „Noi cărți apărute în România“. În standuri se află noi ediții ale operelor literaturii clasice romine, ale poetilor, prozatorilor și dramaturgilor contemporani.

De multă apreciere în rîndurile cititorilor se bucură prezentarea grafică a cărților de literatură pentru copii.

SUBMARIN AMERICAN DISPĂRUT ÎN ADÎNCURILE OCEANULUI ATLANTIC

Agențiile de presă au anunțat că submarinul atomic

DE PE GLOB

„Thresher“ a dispărut saptămîna trecută în apele Atlanticului, în timp ce efectua exerciții de coborîre la mari adîncimi. La 12 ore după primirea ultimului mesaj, forțele maritime americane anunțau că s-a observat o pată de ulei în apropierea locului în care ar fi trebuit să apară submarinul. După cum a transmis agenția France Presse, amiralul George Anderson, șeful operațiunilor navale ale S.U.A., a arătat în

cadrul unei conferințe de presă că nu există nici o posibilitate de a aduce submarinul la suprafață deoarece, după toate probabilitățile, acesta zace zdrobit pe fundul oceanului din cauza presiunii enorme a apelor.

Pe bordul submarinului atomic american „Thresher“ se aflau 129 de persoane.

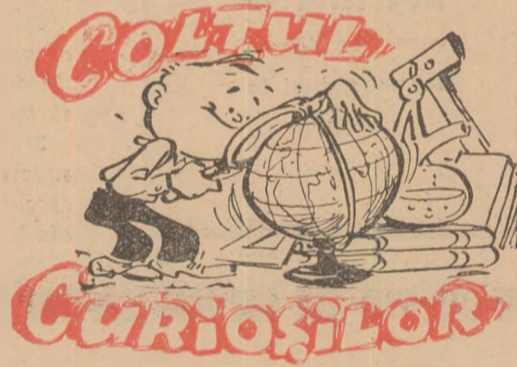
MARȘUL ANTINUCLEAR ALDERMASTON — LONDRA

La 12 aprilie a.c. a început în Anghia marșul împotriva înarmărilor atomice, organizaț pe traseul Aldermaston — Londra. După cum relatează agențiile de presă, acest marș s-a transformat într-o puternică mișcare pentru pace. Alături de cele 10 000 de persoane care au pornit de la Aldermaston, pe parcurs s-au mai alăturat alte 7 000 de persoane.

Africa luptătoare

În fiecare an, la 15 aprilie, oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc Ziua Africii, zi de luptă și solidaritate cu mișcarea pentru libertate și independență națională a popoarelor africane.

Decenii de-a rîndul continentul african a fost supus de către imperialiști unei exploatare sălbatică. Dar Africa nu putea răbda la nesfîrșit jugul sclaviei imperialiste. Sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, țările Africii s-au ridicat rînd pe rînd la luptă pentru libertate și independență națională. Sistemul colonial al imperialismului a început să se destrame. În anii care au urmat după cel de al doilea război mondial, mișcarea de eliberare națională a popoarelor africane a căpătat o deosebită amploare. Pînă în prezent, 33 de țări africane, care însumează mai bine de trel sferturi din populația Africii, au scuturat jugul robiei imperialiste. Nole state africane independente își consolidează pe zi ce trece cuceririle revoluționare, lichidează plăgile lăsate de imperialiști, aduc o contribuție tot mai activă la lupta pentru triumful ideilor coexistenței pașnice între state, pentru menținerea păcii în lume. Dar colonialismul încă n-a fost lichidat definitiv. În Angola, în Kenya, în Mozambic imperialiștii își mențin încă pozițiile. Dar nu pentru multă vreme, căci lupta popoarelor africane împotriva colonialismului se intensifică tot mai mult. Și fără îndoială că nu peste multă vreme, avînd sprijinul activ al tuturor țărilor socialiste, al tuturor oamenilor cinstiți de pe glob, oamenii muncii de pe întreg continentul african vor ridica steagul libertății și independenței naționale.

Elevul Alexandru Grigore din clasa a VII-a, Școala de 8 ani din Aliceni, raionul Buzău întreabă :

CITE LIMBI SINT PE PĂMÎNT ?

S-ar părea că e foarte ușor de răspuns la întrebarea : cite limbi sînt pe pămînt ? În realitate, problema e foarte complicată, din multe motive, printre care arăt aici cîteva :

1. Nu toate limbile de pe glob au fost suficient studiate și au mai rămas unele neclăsite (în toate continentele, afară de Europa).

2. Unele limbi au ajuns să fie cunoscute numai de un mic număr de oameni și chiar aceștia, în general, le cunosc, dar au foarte rar ocazia să le vorbească. Putem să le mai socotim limbi actuale ? Scriitorul francez Anatole France, glumind pe socoteala lingviștilor, a prezentat într-un roman un savant mult lăudat

pentru că ar fi reconstituit o limbă pe care nu o mai vorbea nici un om, dar pe care o păstrase un... papagal.

3. Lingviștii nu sînt încă toți de acord cînd e vorba de a stabili ce este o limbă și ce este un dialect. În general se socotește că sarda (vorbită în Sardinia) este o limbă înrudită cu italiana, dar limbă aparte, în timp ce unii lingviști italieni susțin că sarda este un dialect italian. Acest caz nu este izolat. Dacă zicem că sarda e o limbă aparte, crește numărul limbilor, iar dacă zicem că e dialect, scade.

Așa se face că unii lingviști numără peste două mii de limbi pe tot pămîntul, iar alții cred că nu există decît cîteva sute.

Cele mai răspîndite limbi sînt astăzi engleza, rusa, chineza și spaniola.

Acad. Al. Graur

Acolo unde stăpînesc capitaliștii

Patru dintr-o sută...

Intr-un raport privind situația învățămîntului în Ecuador, dat recent publicității, se arată că din cei 821 000 de copii de vîrstă școlară, în învățămînt sînt cuprinși numai 536 000, iar din fiecare 100 de copii care încep să învețe în clasa întâi a școlilor elementare numai 21 termină clasa a șasea, numai 14 intră în școli secundare și numai 4 le absolvă. Cauzele acestei situații se explică pe de o parte, prin refuzul guvernului de a aloca fonduri necesare învă-

țămîntului, iar pe de altă parte, prin aceea că poporul acestei țări trăiește într-o cruntă mizerie, iar copiii sînt nevoiți să muncească de la o vîrstă foarte fragedă, pentru a ajuta la întreținerea familiilor lor.

În 1970, 15 milioane de analfabeți

Revista americană „NEWSWEEK“ dezvăluie într-un articol situația tragică în care se află învățămîntul în cea mai mare țară a lumii capitaliste. Potrivit precizărilor făcute de

revistă, în anul 1960 existau în Statele Unite ale Americii circa 10 milioane de oameni care nu știau nici să scrie, nici să citească. Cifra este zguduitoare. Dar ce perspective are învățămîntul în S.U.A. în anii următori ? Revista subliniază că în actualele condiții, cînd guvernul american alocă sume fabuloase pentru cheltuielile de înarmare și aproape de loc pentru nevoile învățămîntului, în 1970, numărul analfabeților din S.U.A. va ajunge la circa 15 milioane.

Stațiunea de zoologie marină de la Agigea

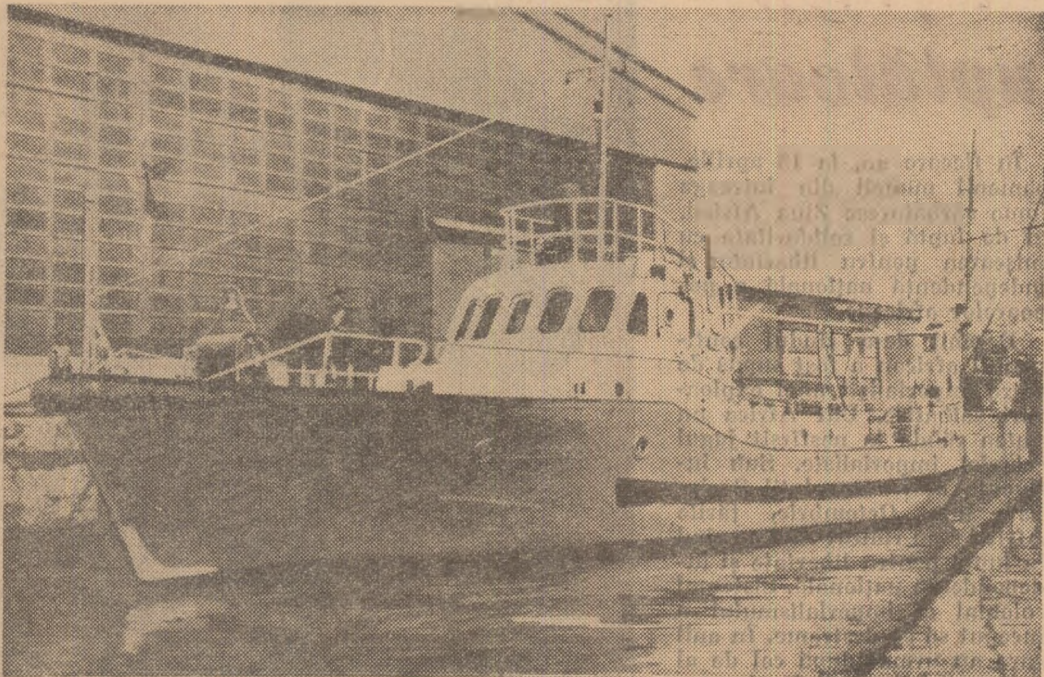
Până în 1926, prin locurile pe care se află astăzi stațiunea Agigea, în afară de dune de nisip, sărăcăcios acoperite cu ierburi aspre și ciolini, nu se mai putea vedea nimic. Nici o așezare omenească, nici un copac nu întrerupea monotonia peisajului. Începând cu primăvara aceluiași an însă, datorită strădaniilor marelui om de știință Ion Borcea și sub direcția lui îndrumare s-au pus bazele primei stațiuni de cercetări marine din țara noastră. Munca neobosită a cercetătorilor de aici, împreună cu valoroasele cercetări ale profesorului Ion Borcea au făcut ca oceanografia românească să ocupe un loc de frunte în știința mondială.

În anii regimului de democrație populară a fost terminată clădirea principală a stațiunii, au fost înființate noi laboratoare, cum sînt cel de radioactivitate, de tehnica pescuitului etc, iar altele vechi au fost utilizate cu mijloace de cercetare moderne. Colectivul de cercetători se străduiește să dezvăluie tainele pe care le ascund în si-

nul lor apele mării. Folosindu-se de un frumos vas maritim, atunci cînd timpul este favorabil, ei ies pînă departe în larg pentru a recolta material și a face diferite observații. Se cercetează viața sub toate aspectele ei: animalele și plantele, care populează apele Mării Negre de la suprafață și pînă în adîncuri. Se studiază obiceiurile, modul de înmulțire, legăturile care există între diferitele organisme — de pe o parte — și între aceste organisme și mediu de pe altă parte; se cercetează foloasele pe care le pot aduce viețuitoarele marine omului. De asemenea, se cercetează și condițiile care fac posibilă existența viețuitoarelor: salinitatea, temperatura, cantitatea de oxigen și hidrogen sulfurat, curenții, radioactivitatea etc.

În Stațiunea Agigea oaspeții nu lipsesc niciodată. Alți studenții cit și cadre didactice din învățămîntul mediu și superior vin aici pentru a face diferite cercetări și pentru completarea studiilor. De asemenea, Stațiunea are legături de prietenie și colaborare cu peste 140 de stațiuni similare de pe glob cu care face schimb de experiență. Dacă veți avea prilejul să vizitați împrejurimile Constanței, ar fi bine să poposiți și pe la stațiunea Agigea; veți fi bine primiți și veți avea multe de văzut.

VICTORIA PODINĂ
biolog

LEONARDO DA VINCI

(1452-1519)

Sînt peste 500 de ani de cînd, într-un sat din apropierea orașelului Vinci (Italia) s-a născut acela care avea să devină unul dintre cei mai proeminenți reprezentanți ai științei și artei din epoca Renașterii. Frederick Engels, vorbind despre Leonardo Da Vinci, a spus că el este nu numai un mare pictor ci și un mare matematician, mecanic și inginer. Leonardo Da Vinci iubea oamenii, poporul, munca lor pașnică și căuta să facă din știință și artă sa un instrument al fericirii oamenilor. Întreaga sa viață a fost consacrată preocupărilor științifice în domeniul matematicii, mecanicii, astronomiei, geologiei, botanicii, anatomiei și fiziologiei, tehnicii, esteticii și filozofiei.

Leonardo Da Vinci a prevăzut avionul și a elaborat principiile zborului, a inventat diferite mașini textile, o mașină de săpat pămîntul, strămoș îndepărtat al excavatoarelor de azi, a adus contribuții importante la tehnica navigației și a prevăzut submarinul. Înaintea lui Kepler, Galilei și Newton, Da Vinci a prevăzut posibilitatea unei științe a corpurilor cerești. Pasionat de matematică, el a prevăzut aplicarea ei universală în științele naturii. Convingerile progresiste ale lui Da Vinci loveau în concepțiile idealiste care susțineau că

lumea a fost creată de către o forță supranaturală. El s-a ridicat cu curaj împotriva acelor reprezentanți ai științei care susțineau existența lui Dumnezeu, care nu voiau să recunoască că legile științelor trebuie să-și aibă originea în cercetările practice și a negat cu tărie legendele biblice despre facerea lumii. Pentru Leonardo Da Vinci, știința are drept scop stăpînirea și transformarea de către om a naturii. Proiectele, care n-au putut fi realizate pe vremea cînd a trăit el, precum și previziunile și descoperirile sale au stat la baza dezvoltării ulterioare a tehnicii. Gîndirea sa înaintată, studierea neobosită a ființei omenești și a naturii, talentul, dragostea față de poporul său l-au ajutat să creeze nemuritoare opere de artă. Picturile lui sînt un nesecat izvor de învățăminte pentru marii artiști progresiști de mai tîrziu.

Tîtan al gîndirii științifice a veacului său și artist desăvîrșit, Leonardo Da Vinci a lăsat opere de neprețuită valoare care, înfruntînd veacurile, reprezintă și azi un izvor de satisfacții pentru toți iubitorii de frumos.

Istoria culturii cunoaște puține nume care să se fi înscris în domeniul atît de variate ca numele lui Leonardo Da Vinci.

M. NEGREA

EXPERIENȚE

Vasul „Prof. Emil Racovița”, cu care cercetătorii fac incursiuni în larg.

1) Ce se întîmplă dacă turnăm apă colorată dintr-un vas mai mare în alte trei vase mai mici dar de forme diferite? Ce observați?

2) Turnați cîteva picături de parfum pe o tarturioară de porțelan ușor încălzită (pe capacul unui vas). Ce simțiți după cîteva minute în cameră? Ce observații puteți să faceți cu privire la acest fenomen?

3) Fixați o fișie de hîrtie de ziar sau de caiet la un suport de care atîrnați un taler de balanță construit la cercul de fizică. Încărcați talerul cu diferite obiecte mici din lemn sau metal, de greutăți diferite și:

a) notați-vă într-un caiet de observație, greutatea care face ca hîrtia de la suport să se rupă.

b) experimentați din nou cu bucăți de hîrtie de lungimi și lățimi diferite. Ce-ați observat? Hîrtia se rupe oare proporțional cu lățimea ei?

Repetăți experiența cu balanța, dar în condiții diferite, utilizînd în locul hîrtiei un fir de bumbac sau de sîrmă foarte subțire și stabiliți greutatea care le face să se rupă.

Așteptăm să ne scrieți despre rezultatele obținute.

Prof. EM. MUNȚIAN

ȘTIATI CA...

...volumul pămîntului este de 1 082 miliarde km³?

...izvoarele calde și fierbinți (geizere), care izvorăsc din adîncurile pămîntului precum și vulcanii ce aruncă în afară materia topită care atinge 1 100—1 300°C, ne vorbesc despre temperatura din adîncurile pămîntului, care este foarte înaltă (2 000 — 3 000°C.)?

...razele soarelui nu încălzesc pămîntul decît pînă la adîncimea de 10—20 m? Dincolo de această limită masa pămîntului se încălzește treptat, atîngînd în centrul pămîntului o temperatură de 2 000—3 000°C.

...știința contemporană explică existența înaltei temperaturi din interiorul pămîntului prin căldura produsă de dezagregarea elementelor radioactive și prin presiunea gravitațională care crește sub influența greutății straturilor ce se află deasupra?

...căldura adîncurilor incandescente ale pămîntului reprezintă un izvor nesecat de energie? Știința contemporană proiectează utilizarea ei. Astfel, se folosesc în mare măsură izvoarele calde pentru încălzirea orașelor, a turbinelor cu aburi ale centralelor electrice etc.

...scoarța pămîntului nu este egală în toate punctele globului pămîntesc? În general, grosimea scoarței este mai mare pe uscat, în comparație cu aceea de pe fundul oceanelor. Scoarța cea mai subțire se află pe fundul oceanului Pacific.

D.R.N.C.

DIRECȚIA REGIONALĂ A NAVIGAȚIEI CIVILE

GIURGIU

Amplasă

SCHOOLLE, COMITETELE SINDICALE, ORGANIZAȚIILE OMBESTI SI SPOR-TIVE, CĂ PUNE LA DISPOZIȚIE:

VASE DE CĂLĂTORI PENTRU EXCURSII PE DUNĂRE amenajate pentru curse de scurtă sau lungă durată

INFORMAȚII ȘI CONTRACTĂRI DIN TIMP SE ADRESAZĂ LA D.R.N.C. - GIURGIU PORT TELEFON 15.13 SAU 10.58

EXCURSII PE DUNĂRE

ÎNȚEPRINDEREA

Chiaia Lifschitz

ORADEA

PUNE ÎN VÎNZARE PRIN COMERTUL DE STAT

JUCĂRII originale ca:

- Jucării cu bilă.
- Jucării „Ai răbdare”.
- Mica bucătăreasă.
- Serviți sirop.
- Sfrîcăză cu elveie.
- Barca cu pînze.
- Alpinist.
- Mîscul frizer.
- Să dereticăm casa păpușii.
- Pistol.
- Pistol cu minge.

Sărbătoare în unitate

E o zi frumoasă de început de primăvară. Afară e lumină multă, iar soarele a început să se arate tot mai prietenos. Spre școală trec grăbiți, în grupuri de câte doi-trei, pionierii. Discută cu aprindere. Astăzi în unitatea noastră e sărbătoare! Tovarășa instructoare superioară va înmîna celor mai buni pionieri distincțiile pionierești. După ce am ajuns la școală, festivitatea înmînării distincțiilor a început repede.

În fața întregii unități primesc distincții pionierii Murgu Liliana, Ionescu Mariana, Tulbureală Niculina, Dragomirescu Arghira, Scăunaș Georgeta, Tache Mioara și alții. Îi aplaudăm și ne bucurăm alături de ei căci ei sînt pionieri cu care se mîndrește întreaga unitate.

În încheiere am prezentat în cinstea sărbătorilor un scurt program artistic.

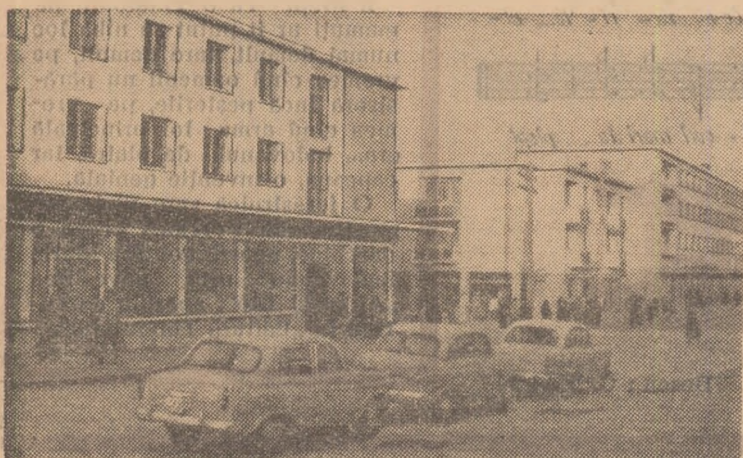
EPURE MARIA,
cl. a VII-a
Școala de 8 ani,
comuna Cotești,
raionul Focșani

Fier vechi pentru un tractor

Într-o adunare de unitate ne-am propus ca în acest an să strîngem o cantitate de fier vechi echivalentă cu cantitatea necesară construirii unui tractor. Și de atunci, de multe ori după terminarea lecțiilor pentru a doua zi, ne adunăm la școală și apoi pornim... Ne întorcem la școală cu roabe, coșuri, cărucioare încărcate cu fier vechi. Pînă acum am strîns aproape 2000 de kg. Acțiunea noastră continuă.

STANCIU VICTORIA
președinta unității
Școala de 8 ani, comuna Colilia,
raionul Slobozia

Concursul de fotografii organizat în cinstea Zilei de 1 iunie

„Noi construcții în oraș”. Fotografie executată la cercul foto, Casa pionierilor, Medgidia.

„A sosit primăvara!” Fotografie executată de pionierul Anghel Constantin de la cercul de foto, Palatul pionierilor București.

Prin Tîrnăveni

Sosiți în oraș, am vizitat mai întîi sera plină de flori, care urmează să înfrumuseze parcurile orașului. Apoi ne-am oprit la Fabrica de sticlă, unde am aflat multe despre fabricarea sticlei. În vizita noastră am văzut și cum se lucrează oglinzile și chiar ne-am împrietenit cu muncitorii de aici. La plecare, fiecare am primit, în dar, câte o oglinjoară.

CRĂCIUN ANETA
cl. a V-a
comuna Jidvei,
raion Tîrnăveni

Cu dragoste te voi purta Mereu la piept, mereu, steluța mea

Aici va fi o tabără pionierească

A sosit și mult așteptata primăvară. Colectiviștii lucrează de zor. Dar nici noi, pionierii Școlii de 8 ani din Icland, nu ne lăsăm mai prejos. Cu sape, hîrlețe și greble am săpat și nivelat parcul din fața școlii. Mai întîi însă am împrăștiat îngrășăminte chimice pentru ca florile să crească bine. Vrem ca parcul să fie frumos pentru că la vară, aici, la școală, va fi tabără pionierească. Vor veni și pionierii din comunele apropiate. Imediat ce se încălzește, vom planta și florile. În timpul vacanței de vară le vom îngriji cu dragoste. Pionieri ca Filip Veselina, Radu Gheorghe, Pop Remus, Cristureanu Lenuța din clasa a VI-a A, Codorcea Gheorghe, Săcălean Olivia, Lungu Petru din clasa a VI-a B și alții s-au evidențiat în munca de înfrumusețare a satului nostru.

POP SAVEFA
cl. a VI-a B, Școala de 8 ani Icland,
raionul Ludus
reg. Mureș-Autonomă Maghiara

Nici o notă sub 7!

Adunarea de detașament în care am discutat despre învățatură a folosit mult pionierilor. Ei au hotărît să nu mai existe în catalog nici o notă sub 7! Într-adevăr, pionierii s-au ținut de cuvînt. Fiecare citește acasă lecțiile cu atenție, își notează ceea ce n-a înțeles și apoi, împreună cu Iliescu Doina, Socaciu Marcela, Strauss Adriana, Firez Doina și alți frunțași la învățatură lămuresc problemele neclare.

Astfel, hotărîrea pionierilor detașamentului nr. 2 de la Școala medie „Mihail Eminescu” din Cluj a devenit faptă. Și aceasta pentru că pionierii au înțeles că numai învățînd temeinic se vor putea pregăti cum se cuvine pentru viață.

CORINA CREȚA
instructoare de detașament
Școala medie
„Mihail Eminescu”, Cluj

Vizită la colectivă

Zilele trecute, detașamentul nostru a lăcut o interesantă vizită la gospodăria colectivă din satul Zoreni. La gospodărie era forțotă mare, campania agricolă de primăvară fiind în toi. La sediul colectivelor ne-a întâmpinat tovarășul președinte, care ne-a condus prin toată gospodăria. Am văzut construcțiile noilor grajduri pentru vite, sectorul zootehnic și parcul de mașini agricole al gospodăriei. Tovarășul președinte ne-a explicat pe îndelete cum a crescut fiecare sector în parte și ce au de gînd colectiviștii să mai construiască în viitor. Ne-a plăcut vizita pe care am făcut-o la Zoreni!

HABOR MARIA
cl. a VI-a, Școala de 8 ani,
comuna Simihaiul de Cîmpie,
raionul Bistrița

Purtători ai distincției pionierești

GH. SORA, cl. a IV-a, com. Braniștea, raionul Titu.

SOARE I. FLOREA, cl. a IV-a, Școala de 4 ani Bărbătai, com. Tătulești, raionul Vedea.

POPA EVERINA, clasa a VI-a B Școala de 8 ani nr. 13 București.

ROȘU PETRU, cl. a VII-a A, Școala de 8 ani Scheia, reg. Suceava.

POPA TUDOR, cl. a VII-a C, Școala medie, Fetești Gară.

care a executat lovitura de 11 m, mai are voie să tragă la poartă în cazul că balonul a fost respins de portar sau a izbit bara și a revenit în teren?

PĂȘTIN IOSIF
cl. a VII-a
portarul echipei de fotbal a Școlii de 8 ani Bădeni, reg. Argeș

Răspunsul nostru

1. Vergeaua se poate face și din alt material, de exemplu din lemn, în formă de unghi drept la circa 1 m în spatele barei verticale.

2. Dacă un jucător care a executat o lovitură de 11 m primește balonul respins de portar poate marca nestingherit gol, deoarece mingea vine de la adversar. De asemenea, e valabil șutul oricărui alt jucător din echipa celui care a executat lovitura.

Dacă balonul a ricoșat din bară, același jucător care a executat 11 m nu mai are voie să reia mingea, căci înseamnă că a lovit de două ori, consecutiv, balonul, ceea ce este neregulamentar.

Alt coechipier are voie, însă numai dacă cel care a executat prima dată nu a rămas în poziție de ofsaid.

Ne-am amenajat un teren de fotbal

Vreau mai întîi să transmit redacției mulțumirile tuturor pionierilor de la Școala de 8 ani din comuna Bădeni, regiunea Argeș, pentru indicațiile pe care ni le-a dat în pagina „Amenajați singuri o bază sportivă simplă”.

Tot ce s-a scris ne-a fost de mare ajutor. La scurt timp după studierea schițelor și articolelor, toți pionierii școlii noastre, cu ajutorul tovarășului profesor de educație fizică, am pornit la amenajarea unui teren de fotbal. Nu a fost de loc ușor. Am avut serios de furcă. Curățarea buruienilor, a corpurilor tari care pot provoca loviri la cădere, apoi nivelarea terenului au necesitat o muncă susținută. Dorința de a avea un teren propriu pe care să ne desfășurăm activitatea sportivă ne-a entuziasmat. Acum avem terenul aproape amenajat și am început chiar să-l folosim.

Indicațiile pe care ni le-ați dat le-am folosit după posibilitățile noastre materiale.

Lipsindu-ne varul, am folosit pentru marcarea un rumeșu fin pe care l-am avut la îndemînă. Primul nostru joc cu balonul rotund a mers strună. S-au marcat goluri, eu însuși am primit câteva, și totuși a fost multă, multă bucurie!

În încheiere, vă punem două întrebări la care vă rugăm să ne răspundeți: 1) ce material putem folosi în locul vergelei de fier pe care se întinde plasa din spatele porții? 2) jucătorul,

Prezența lui Lenin

Lenin, cel mai uman dintre oameni — cum îl numea Maiakovski — este cea mai strălucitoare personalitate revoluționară a tuturor timpurilor. Filozof și economist de geniu, el a fost totodată un om cu o uriașă putere de organizare și de convingere, cu o energie incandescentă și cu o capacitate de previziune științifică fără egal.

Prezența nemuritoare a lui Lenin luminează ca un soare fără apus tot ce se întâmpluiește astăzi în lume pe drumul eliberării omului de orice asuprire, materială sau morală.

Lenin e prezent în lupta pentru independență a popoarelor coloniale și în arhitectura de sticlă și metal a modernelor construcții industriale din țările socialiste.

Lenin e prezent în măreția fertilă a ogoarelor colectivizate și în grevele impetuoase ale muncitorilor din țările capitaliste.

Lenin e prezent în cutezanța rachetei cosmice și în atenția concentrată a pionierului, care rezolvă prima ecuație.

Gestul lui Lenin, cu brațul întins, eternizat în alăteia statui și monumente, indică omenirii mersul ei către fericire.

De la înălțimea geniului său, el nu a pierdut niciodată din vedere problemele de fiecare zi ale oamenilor, viața lor personală. Profund legat de popor, plin de modestie și de căldură părintească, așa îl ține în minte contemporanii lui și așa ni-l transmit nenumăratele mărturii despre viața și personalitatea lui.

Profilul avîntat și temerar al lui Lenin flutură pe steaguri de luptă și pe steaguri de sărbătoare, e gravat în metalul nobil al timpului și, încă mai adînc, în inima vie a oamenilor a căror bătaie grăbește viitorul plin de lumină.

NINA CASSIAN

O NOUĂ BIBLIOTECĂ PENTRU COPII

Vineri — 12 aprilie a.c. — a avut loc în Capitală deschiderea festivă a unei biblioteci pentru copii pe strada Dimitrie Cantemir nr. 57, prima bibliotecă cu acest profil din raionul T. Vladimirescu.

La inaugurare au luat parte, între alții, tovarășul Iancu Pîrvulescu — vicepreședintele Sfatului Popular al raionului T. Vladimirescu — și scriitorul Alexandru Șahighian. Au participat pionieri și școlari din raion. În fotografia de mai sus este înfățișat un aspect de la inaugurarea bibliotecii.

Citiți această carte:

„AKHO ȘI TAO”

de Ion Marin Sadoveanu

Despre o vînătoare de lup sau de urși, desigur, ați mai auzit. Chiar și despre vînătoria de lei sau de tigri pe undeva, prin jungla sălbatică ați mai citit. Dar despre o vînătoare de mamuți sau despre o vînătoare de cai nu cred să fi auzit!

E drept că o vînătoare de mamuți ar fi putut să aibă loc numai demult, tare demult, pe vremea cînd oamenii nu părăsiseră încă peșterile, pe vremea cînd arma lor principală era... bolovanul de piatră, iar capcana, o invenție genială.

O ferestruică spre viața oamenilor din vremea aceea o deschide, pentru voi, Ion Marin Sadoveanu prin povestirea „Akho și Tao”, apărută de curînd în „Editura Tineretului”.

Steagar mereu e Lenin

Versuri : MIHAIL COSMA
Muzica : ION NICORESCU

În inimile noastre, în tot ce-l nou sub soare
E viu mereu un nume și-un chip lubit
nespus :

E Lenin, drag lucefar al lumii muncitoare,
Părintele ce-n luptă poporul a condus.

Refren :

Steagar mereu ni-l Lenin
În plaiul țării noastre
Și îi urmăim povața
Și gîndul înțelept ;
Din el sorbim puterea
Ce-n zările albastre
Ne-avîntă spre lumină
Cu visuri mari în piept.

Un nume scris cu aștrii Bicazul încunună
Și-l cîntă sonde-nalte și cîmpul roditor ;
E Lenin, cel ce-ntruna cu noi e împreună
Și gîndurilor noastre e luminos izvor.

Refren...

Sub steagurile roșii cu Lenin, înainte,
Răspundem azi prin fapte și cînt de pionieri,

Căci îi urmăim în viața îndemnul lui fierbinte
Și bratu-l ce ne-arată mărețe primăveri !

Refren...

Andante cantabile

În i-ni-mi-le noas-tre în tot ce-l nou sub soa-re E
vîu me-reu un nu-me și-un chip lu-bit nes-pus E Le-nin drag lu-
cea-făr ni lu-mii mun-ci-toa-re, Pă-rin-te-le-ce-n lup-tă po-
pa-rul a con-dus Ste-gar me-reu ni-e Le-nin în
pla-iul ță-rii noas-tre și îi ur-măm po-va-ța și gîn-dul în-tel-
lept, Din el sor-bim pu-țe-rea Ce-n ză-ri-le al-
bas-tre Ne-a-vîn-tă spre lu-mi-nă Cu-vi-suri mari în piept

Desen : C. MĂLIN

■ Poșta literară

■ Poșta literară

■ Poșta literară

GRIGORAȘ ELENA — DOLHEȘTI MICI — SUCEAVA

Excursia pe Ceahlău este povestită binișor, însă cu foarte multe greșeli gramaticale. Chiar dacă pe la voi se spune „peatră” și „meazăzi”, scrierea justă indică „piatră”, „miază zi” etc. „Se vede virful Toaca și Pagnaghia...” sună, de asemenea, fals: cele două virfuri „se văd”. Nu se scrie „de aceea”, ci „de aceea”. Și de ce să spunem „face pe excursionist de a uita”, sau „nu este voie de rupt”, cînd ne putem exprima simplu și corect: „face pe excursionist să uite”, „nu este voie s-o rupi” ș.a.m.d. Așteptăm lucruri noi, cu o ortografie îmbunătățită.

IACOB APOLONIA — CORBU — IAȘI

Tare mică mai ești, Apolonia! Cum te-ai încumetat să faci versuri? Unele nu-s de tot rele, așa să știi! Ca să nu te mîhnești, alătur câteva strofe, care mi s-au părut mai izbutite: „Fulgii rezeși cad ca ploaia / Duși de vîntul care bate; / Nu se mai zărește zarea / Dealurilor depărtate... / Împrejur n-auzi nimic... / Doar o cioară rătăcită, / Ce-o zărești ca un punct mic, / Scoate-o voce răgușită / Dar cînd mergem iar la școală, / Cu năsucul prin furtună, / Viscolul ne înfioară / Și dorim o vreme bună”. Mai scrie-ne.

Vă răspunde poetul Dan Dețliu

MOGA JULIETA — SIBIU

Încearcă să zugrăvești în imagini lucruri pe care le cunoști și le înțelegi. Ceea ce ne-ai trimis sînt simple generalități rimate, fără valoare.

POPESCU DANIELA — IAȘI

Aceleași observații, ca mai sus. Mi se pare de sute de ori preferabil ca un copil de anii tăi să descrie un colț de natură, o vietate, o ginganie, o întîm-

plare veselă sau tristă — decît să-și frămînte mîntea cu versificarea unor teme de lecție sau articole de ziar.

GHERGHIȘAN TUDOR — MĂGURELE — DOBROGEA

Pasă-mi-te, iarna bogată-n zăpezi te-a îndemnat și pe tine, ca pe atîția alții, să-ți încerci puterile în versuri. Pe alocuri, acestea sună simpatice, cu toate naivitățile și greșelile gramaticale: „Unii se bat cu zăpădă, / Alții cu sănii se dau / Iară unii sănii n-au / Dar se dau cu cei ce au”.

Mă bucur că ești atras de literatura autorilor noștri clasici și contemporani. Ai grijă, însă, și nu le mai stilci numele.

DJIMIR MARIA — RIUL SĂDULUI — BRAȘOV
TINC ROZALIA — LUCĂCEȘTI — MARAMUREȘ
DINU LUCIA — BAIA MARE

Sînteți sigure că poeziile cu pricina sînt compuse de voi? TENA MARCEL — PIETROȘANI — BUCUREȘTI
„Patria mea” — începe frumos: „Vezi lanțul munților Carpați, Cu Făgărașul și Ceahlăul Pădurile de brazi înalți, Bicazul, Reșița, Inăul, Giganți de nouri mîngîiați, Și stînci și vai prăpăstioase, Și apele vijelioase: Aceasta e patria mea!”

Din păcate, restul poeziilor tale nu se menține la același nivel. Mai trimite.